

Samenvatting van de preek over zondag 7, vraag en antwoord 22 en 23, van de Heidelberger catechismus

Lezen: Psalm 93 en Psalm 107 : 23 - 32

Wij zijn te vergelijken met een drenkeling op zee. Door onze zonde is er een storm over ons opgestoken. Maar nu laat de Heere vanuit de hemel een reddingsboei neer: alles wat Hij ons in het Evangelie belooft. En geloven is: met twee handen die reddingsboei vastgrijpen.

Thema: *Reddend geloof*

1. twaalf reddingslijnen

‘Wat gelooft de mensheid?’ Er zijn heel wat wereldgodsdiensten, maar ook andere vormen van godsdienst: vooruitgangsgeloof, voorzienigheidsgeloof, etc. Wat moet ik nu geloven? De zondeval heeft zoveel verblindheid en verwarring gebracht.

Wat moet een christen nu geloven? De vraag is: wat is *nodig*? Een christen heeft een bepaalde *nood*. In mijzelf heb ik geen enkel geestelijk goed; gebrek aan alles om voor God te kunnen bestaan (zie bijv. Openb. 3 : 17).

Dat is toch een noodsituatie! Juist de Heilige Geest onthult dat. Door Gods Woord worden we gemaakt die we zijn: een mens in nood. Als in een storm op zee in een wrak van een schip. De Loods, de Heilige Geest, komt aan boord. En Zijn inspectietoetocht laat zien: er deugt niets meer van het schip. Hij waarschuwt: ‘Er is zwaar weer op til. De storm van Gods gericht over uw zonden nadert’.

Zo leert de Heilige Geest ons om onze nood in te zien en te roepen: s.o.s.

Ik heb Christus nodig. De redding ligt alleen in Zijn handen.

In die handen liggen de beloften van het Evangelie. Die beloften worden samengevat in de twaalf artikelen van de apostolische geloofsbelijdenis. We kunnen die vergelijken met twaalf reddingslijnen.

Nu hoeft het geen vraag meer te zijn wat ons nodig is te geloven. Wie kan ons in onze doodsnoed alleen maar redden? De drie-enige God (vergelijk de opbouw van deze geloofsbelijdenis: ik geloof in God de Vader..... en in Jezus Christus..... en in de Heilige Geest).

De Heere redt door middel van het veelbelovende Evangelie dat Hij uit de hemel doet horen. Met minder dan dat kunnen we niet toe om behouden te worden. Deze reddingslijn ligt vast in Christus. Die lijn werpt de Heere ons toe: persoonlijk geadresseerd, met naamkaartje: in de doop.

Moet je dan alleen maar de beloften geloven? Er staat toch meer in de Bijbel? Ja, zie antwoord 21: al wat God ons in Zijn Woord geopenbaard heeft houd ik voor betrouwbaar. Maar het belovende Evangelie is er de reddende kern van.

En de wet van God dan? Juist door het Evangelie wordt de wet bevestigd (Rom. 3:31). We moeten de wet nooit los maken van het Evangelie. Dan komen we met haar verdoemende kracht in aanraking. De wet drijft ons uit naar Christus. Ze is doortrokken van de beloften. Als we haar maar laten in de hand van Christus. Langs die weg vindt ons hart rust in de beloften van de Heere. Dat is de spits waarop het geloof zich richt.

2. twee geloofshanden

‘Ik kan niet geloven’. Maar dat is geen excuus. Immers: wat wij niet kunnen met de belofte van God, kan Gods belofte wel met ons: ons van binnen aangrijpen en vernieuwen door de Heilige Geest. Zo leren we geloven.

We zien nog niet wat de Heere beloofd heeft. Daarom liggen geloof en hoop dicht bij elkaar. Zie vooral Hebrëen 6.

Het geloof leeft van wat er in het verleden gebeurd is: kruis en opstanding van Christus. Toch: we hebben het wel, maar zien het nog niet. Het is nog voorwerp van hoop.

Zie Romeinen 8 vers 15 en 23. Dat leert ons: niet afwachten, maar verwachten – net zoals een kind erop rekt op zijn verjaardag een cadeau te zullen krijgen.

Daarom is het geloof ‘een vaste grond van de dingen die men hoopt en een bewijs van de zaken die men niet ziet’ (Hebr. 11:1).

In het Oude Testament leefden de gelovigen uit de belofte die nog vervuld moest worden in Christus. Nieuwtestamentische gelovigen mogen leven uit de belofte die vervuld is. Tegelijk verwachten we nog een verdere vervulling.

Het is nu nog wachtenstijd. Wie Christus kent als zijn/haar Redder mag zich verheugen in Hem Die al Zijn beloften zal vervullen.

Wat is de inhoud van die beloften? Zie de twaalf artikelen. Ze beamen twaalf keer de beloften van het Evangelie. Dat geeft ruggengraat aan het geloof!

Iedere zondaar in doodsnood mag zich aan deze twaalf reddingslijnen vastklampen. Twaalf keer worden we uitgenodigd en aangespoord om onze beide handen uit te strekken naar deze reddingslijnen.

Wie het levensgevaar ziet waarin hij verkeert, zal niet meer vragen: mag ik ze aangrijpen? Die kan niet anders meer.

Zijn uw handen te zwak? Roep het maar: ‘Ik geloof, Heere! Kom mijn ongelovigheid te hulp’. Zijn Geest onderwijst u hoe u de reddingslijnen grijpt. Hij laat ze u één voor één zien en brengt uw handen aan de lijnen.

Zo gaan we ze alle twaalf na.

Grijp ze met twee handen vast. Een afgewezen reddingslijn zal tegen ons getuigen.

Wie ze grijpt is voor eeuwig behouden. De Heere is een Waarmaker van Zijn Woord: al Zijn beloften worden eens definitief vervuld.

Enkele vragen voor persoonlijke of gemeenschappelijke bezinning

1. ‘Juist de beloften van God ontdekken ons aan onze nood’, zo wordt wel eens gezegd. Herkent u dat?
2. Hoe gaat u persoonlijk om met de beloften die u in de Bijbel tegenkomt? Hebben ze invloed op uw gebedsleven? Zo nee, waarom niet? Zo ja, hoe dan?
3. Is leven op Gods beloften moeilijk of makkelijk, volgens u?
4. Twaalf reddingslijnen, twee handen. Hebt u wel eens het gevoel dat u handen te kort komt?
5. Welke van de twaalf reddingslijnen spreekt op dit moment het meest tot u?

Voor de kinderen: waarom kunnen we de Heere Jezus en Zijn Woord vergelijken met een reddingsboei? Wat moeten we nu doen om gered te worden?